

Sebesen húzta a három ló a fogatot az orosz tajgán, de a bakon ülő kocsis néha így is cserdített egyet az ostorral. Igor és Szvetlana körül minden megszűnt. Önfeledten adták át magukat a csókoknak, Igor keze pedig egyre hevesebben matatt a körjük csavart takaró alatt. Szvetlana halk nyögéseit elnyelte a menetszél.

– Drágám, nem bírod ki, míg hazaérünk? – nézett rá a felizgult nő.

– Én kibírom, – mondta Igor, miközben keze utat tört magának a nő szoknyája alatt – de látni akarom, ahogy itt juttatlak a csúcsra.

A kocsis köhintett és diszkréten megigazította az unáskáját, hogy még kevésbé hallja utasait. Szvetlana kéjtől felajzva bólintott.

A férfi a pokróc alatt szenvedélyesen simította a nő meztelen combjait, amelyek végül kitárulkoztak előtte.

– Oh, igen! – kiáltott fel Szvetlana, ahogy kéjtől izzó, lüktető, nedves öléhez ért a férfi..."

– Elég volt! - csapta le a Szerlelem orosz módra című könyvet az ágyra Jennifer. – Ha az orosz tajgán, talpig bundában, ennyi kék juthat egy nőnek, akkor itt, a forró Miamiiban miért ne jutna?

A postás

Elhatározta, hogy ma bizony ő is becserkészik valakit, és élete legforróbb szexuális élményében lesz része úgy, ahogy ezerszer olvasta azt a kedvenc erotikus könyvében.

Felvette legrövidebb szoknyácskáját és dekoltázsából legtöbbit mutató szűk topját, meg a szexi, vörös magassarkúját. Szőke loknijait gyorsan megigazította, közben a kéjes pillantásokat gyakorolta a tü-

körben. Már 40 felett járt, de ott és úgy domborodott nála minden, ahogy kell. Áradt belőle a szexualitás.

Tűsarkúban tipegett a konyhába és elkezdett reggelit készíteni. Mr. Simons, a postás hamarosan megérkezik.

– És mi lenne, ha egy kis vágyfokozót tennék a tojásrántottába? – lengette meg a chilipaprikát a serpenyő fölött.

Nemsokára megszólalt a csengő.

A 3026-os lakás ajtaja kinyílt, Jennifer az egyik kezében a rántottás tányért tartotta, a

másikkal erotikusan nekitámaszkodott az ajtófélfának.

– Mr. Simons, már úgy vártam – mondta bűgő hangon, miközben a mellét úgy kidüllesztette, hogy majdnem kilökte saját kezéből a tányért. – Egy kis reggelivel is készültem.

Az ötvenes, egyenruhás postás ránézett az ételre és nyelt egyet.

– Nagyon kedves, de az orvos szerint figyelniem kell a koleszterinemre.

Jen viszont nem adta fel ilyen könnyen. A tányért letette, megragadta a férfi kezét, aki ép-

pen a borítékot akarta átadni,
és a mellkasára húzta.

– Mr. Simons – kezdte –, vagy
szólíthatom Bradnek?

A férfi értetlenül nézett a
nőre, miközben a borítékkal
együtt odaszorított keze a nő
mellén pihent.

– Brad – kezdte újra Jennifer
–, hát nem érzi, milyen hevesen
dobog a szívem? Majd kiugrik!

– Érzem! – mondta elképedve
a postás. – Azt tanácsolnám,
forduljon orvoshoz! A nejemnek
ilyenre béta-blokkolót írtak fel.

Jennifer lemondóan sóhaj-
tott, átvette a levelet, majd a
postás orrára zárta az ajtót.